Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

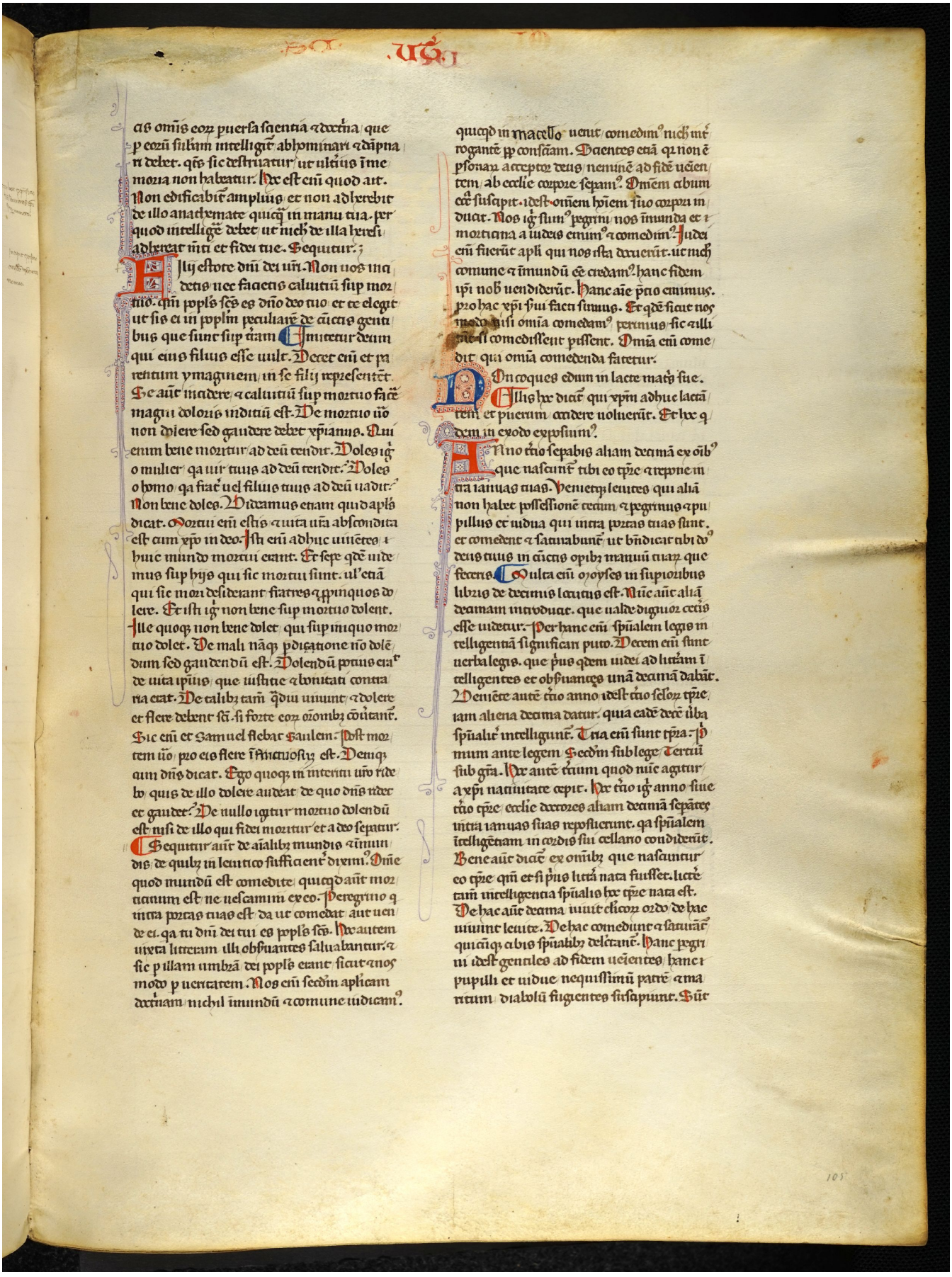

as omīs eoz puersa sgenīa ꝙ decīa que
p eoz̄ silvam intelligīt abhominari ꝙ dāpna
ri debet. qēs sic destruatur ut ulāus īme
moria non habeatur. Hoc est enī quod ait.
Non edificabit amplius et non adherebit
de illo anathemate quicq̄ in manu tua. per
quod intelligē debet ut nichī de illa hereſi
adhereat nīa et fidei tue. Sequitur.;

Hlij estote dñi dei uīi. Non uos ina
deus nec faciet caluitū sup mor
tuo. quī ppls scs es dño deo tuo et te elegit
ut sis ei in pplm peculiarē de cūctis gen
bus que sunt sup t̄ram Mentitur deum
qui eius filius esse uult. Decet enī et pa
rentem ymaginem in se filij repesentēt.
Se aūt madere ꝙ caluitū sup mortuo faciē
magni doloris indiciū est. De mortuo uō
non dolere sed gaudere debet xpianus. Qui
enim bene moritur ad deū tendit. Doles ig̣
o mulier qa uir tuus ad deū tendit. Doles
o homo qa frat uel filius tuus ad deū uadit.
Non bene doles. Videamus etiam quid apls
dicat. Mortui enī estis ꝙ uita uīa abscondita
est cum xp̄o in deo. Ish enī adhuc uiuētes i
hunc mundo mortui erant. Et sepe qdē vide
mus sup hys qui sic mortui sunt. ul'etiā
qui sic mori desiderant fratres q̄ppinquos do
lere. Et ish ig̣ non bene sup mortuo dolent.
Ille quoq; non bene dolet qui sup iniquo mor
tuo dolet. De malis nāq; pditōne nō dolē
dum sed gaudendū est. Dolendū potius erat
de uita ipīus que usq; hue ꝙ bonitati contra
ria erat. De talibz tamē q̄dū uiuunt ꝙ dolere
et flere debent sī. si forte eoz oīombz cōuertant.
Sic enī et Samuel flebat Saulem. Post mor
tem uō pro eo flere īmanitosū est. Dem q;
cum dñs dicat. Ego quoq; in interitu uō ride
bo quis de illo dolere audeat de quo dñs ride
et gaudet. De nullo igitur mortuo dolendū
est nisi de illo qui fidei moritur et a deo separat.
Sequitur aūt de aialibz mundis et īmun
dis de quibz in leuitico sufficiēter diximus. Dīme
quod mundū est comedite quicqd aūt mor
tuum est ne uescamini ex eo. Peregrino q
intra portas tuas est da ut comedat aut uen
de ei. qa tu dñi deo tui es pplis scs. Hoc autem
uetus litteram illi obseruantes saluabantur. ꝙ
sic p illam umbrā dei pplis erant sicut nos
modo p ueritatem. Nos enī secdm aplicam
doctrinam nichil īmundū ꝙ comune iudicam.
quicqd in macello uenit comedim. nichil me
rogantē pp conscīam. Quoties etiā qz non ē
psonaꝝ acceptor deus nemīnē ad fidē uēien
tem ab ecclie corpore sepam. Dīem cibum
cū susapit. idest omnem hoīem suo corpori in
duat. Nos ig̣ sum pegrini nos īmunda et ꝙ
mortiana a iudeis enim ꝙ comedim. Judei
enī fuerūt apli qui nos ista docuerūt. ut nichil
comune ꝙ īmundū ē credam. Hanc fidem
xp̄i nob uendiderūt. Hanc aūt p̄cio emimus.
pro hac xp̄i sui facti sumus. Et qdē sicut nos
modo nisi omia comedam. perimus sic olim
si comedissent pissent. Omīa enī come
dit qui omīa comedenda fatetur.

Non coques edum in lacte matis sue.
Gllis hec dicit qui xp̄m adhuc lactā
tem et puerum credere noluerūt. Et hec q
dem in exodo exposuim.

Uno cūo sepabis aliam deamā ex oīb
que nascunt tibi eo tp̄e ꝙ repone in
tra ianuas tuas. Veniet q; leuites qui aliā
non habet possessionē terrā ꝙ pegrinus ꝙ pu
pillus et uidua qui intra portas tuas sunt.
et comedent ꝙ satiabunt ut benedicat tibi d̄s
deus tuus in cūctis opibz manuū tuaz que
fecerīs. Multa enī o oyses in supiorib
libris de decimis locutus est. Nūc aūt aliā
deamam inducat. que ualde digna ecclīs
esse uidetur. Per hanc enī spūalem legis in
telligentiā significat puto. Decem enī sunt
uerba legis. que p̄us quidem uidet ad litterā
telligentes et obseruantes unā deamā dabāt.
Veniēte aūt cūo anno idest cūo seloz tp̄e
iam alia deama datur. qua eadē dece ūba
spūaliē intelliguntur. Tria enī sunt tp̄a. Pri
mum ante legem Secdm sub lege Tertiū
sub gīa. Hoc aūt ternum quod nūc agitur
a xp̄i natiuitate cepit. Hoc cūo ig̣ anno siue
cūo tp̄e ecclie decreuit aliam deamā sepātes
intra ianuas suas reposuerunt. qa spūalem
intelligētiam in cordis sui cellario condiderūt.
Bene aūt dicit ex oīb que nascuntur
eo tp̄e qm̄ ex si p̄us litterā nata fuisset. litte
ram intelligentia spūalis hoc tp̄e nata est.
De hac aūt deama uiuit clericor ordo de hac
uiuunt leuite. De hac comedunt ꝙ saturāt
qui cāq; a bis spūalibz delectant. Hanc pegri
ni idest gentiles ad fidem uenientes hanc
pupilli et uidue nequissimū patrē ama
ntum diabolū fugientes susapiunt. Sūt